

Egzóta faalapanyagok

V.

Zebrano (*Microberlinia brazzavillensis*)

A zebrano előfordulási helye Nyugat-Afrika, leginkább Kamerun, Kongó és Dél-Gabon (Feman Vaz körüli lagúnák peremvidéke), ahol a különböző törzsi neveken más és más-ként hívják (amouk, allen ele, izingana, enuk-enug).

Általában 35–40 méter magasra nő, melyből a hasznos törzshossz 10 és 20 méter között van kb. maximum 1 méteres átmérővel. Kérge szürke repedezett, pikkelyekben leválik. A szíjács színe fehéres vagy szürke és akár 10 cm széles is lehet. A frissen kivágott fának kellemetlen szaga van. Szárítása nehéz, hajlamos hasadásra, vetemedésre.

Textúrája lehet szabályosan erezett vagy szabályosan csíkos. A feldolgozott fa legfőbb jellemzője a világos aranybarna alapon hosszirányban 5–10 mm-enként végigfutó 1 mm-nél szélesebb sötétbarna

Név	Fizikai tulajdonság			Mechanikai tulajdonság			
	Légszáraz sűrűség kg/m ³	Zsugorodás		Szilárdság			Rugalmassági modulus N/mm ²
		Sugár irányú %	Húr irányú %	Hajlító N/mm ²	Nyomó párhuzamos N/mm ²	Nyíró N/mm ²	
Zebrano	700–850	1,7	3	107	57	10,3	14 900

Forrás: Malaysian Timber Council

sávok. Erről az igen jellemző flóderos képeről kapta Nyugat-Európában a zebrano elnevezést.

Középkemény fafajnak számít, könnyű megmunkálhatósággal, jól ragasztható, felületkezelhető.

Az őshazájában főleg törzsi szobrok és egyéb fatárgyak faragásá-

ra használják, mivel jól faragható. A faiparban szinte kizárólag furnér (élfurnér, élléc) gyártására használják magas ára miatt.

Az utóbbi pár évben terjedt el az exkluzív konyhabútorok körében egy olyan divat, ahol az alsó szekrény frontfelületein az elsőtől az utolsóig a bútor teljes szélességében egyazon rajzolatot alkalmaznak.

Erre a célra kiválóan megfelel a zebrano. Előfordul, hogy mostanában nem zebranót, hanem valamilyen fantázianévvel ellátott kétszer késelt furnért alkalmaznak erre a célra, vagy a zebranohoz hasonló, de vastagabb csíku tineo (indiai alma) nevű fafajt.)

(Folytatjuk)

Macsal László Zsolt
macsalizs@freemail.hu